

Saa opfordre Andragerne Regering og Rigsdag til at forhindre Gennemførelsen af de bekendtgjorte Planer om Indførelse af en Tvangsforsikring til Afløsning af Loven om Alderdomsunderstøttelse. Det glædede mig i høj Grad at høre det varme Forsvar for Alderdomsforsørgelsesloven, som vi nu have hørt fra socialdemokratisk Side. Thi slaar min Hukommelse ikke fejl, er Forholdet dette, at da Loven om Alderdomsunderstøttelse i sin Tid blev vedtaget her i Tinget, stemte de socialdemokratiske Medlemmer mod den. Man sagde i Agitationen, at det var en Lov, som det ikke var værd at bukke sig efter. Men nu viser det sig i Praksis, at der hvert Aar udredes over 10 Mill. Kroner i Henhold til denne Lov, dels af Staten og dels af Kommunerne. Det kan derfor kun glæde mig, at man fra den Side er kommen til Erkendelse af, at det er en Lov, der ikke er til at foragte. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Folkeforsikring, saa ligger der jo ikke noget Lovforslag for; den Kommission, der behandler denne Sag, har endnu ikke afgivet Betænkning, og jeg skal derfor ikke udtale mig om det Forhold.

Regering og Rigsdag anmodes endvidere i Andragendet om at forhindre Angreb paa de statsanerkendte Sygekasser og bibeholde i det mindste det hidtidige Tilskud til disse. Det er mig ikke bekendt, at der fra Ministeriets eller Regeringspartiets Side er forelagt Forslag, der gaa i modsat Retning. Hvad Spørgsmaalet om at forhindre Nedsættelse af det til Arbejdsløshedskasserne budgetterede Tilskud angaar, er der ikke fra Ministeriets Side forelagt noget Forslag i saa Henseende, men Loven skal jo revideres til næste Aar, og saa vil Lovgivningsmagten kunne træffe Afgørelse om, hvorledes den stiller sig til dette Spørgsmaal. Det eneste officielle, der foreligger i den Henseende, er en Bemærkning, der findes i Sparekommissionens Betænkning Pag. 16 under Nr. 85, hvor der staar: „Det foreslaas, at Statens Bidrag sættes til et ufravigelig fast Beløb, der saa vidt muligt, under Hensyn til det oprindelige lovbestemte Maksimum, søges nedbragt i Forhold til det Beløb, der er ydet paa de senere Aars Finanslove“.

Det er Finanslovkommissionen, der har affattet denne Passus, og jeg ser ikke, at det ærede Medlem der har taget Afstand (*K. M. Klausen*: Jo!). Ja, jeg ser nok, at det ærede Medlem, der siger Jo, i al Almindelighed i Slutningen har taget et Forbehold, men man ved jo aldrig, hvor

man har det ærede Medlem. Det er det kedelige ved det. Jo, et Sted ved jeg, hvor det ærede Medlem er, han er alle Vegne paa Færde, hvor der er Tale om at nedsætte Militærbevillingerne, der har man det ærede Medlem sikkert, men paa de civile Omraader, der berøres af Finanslovkommissionens Betænkning, der ved man ikke, hvor han er. Det lader til, at det ærede Medlem vil lave lidt Politik paa de Spørgsmaal, men det havde dog været rart, om det ærede Medlem paa hvert enkelt Punkt havde sagt: det kan jeg tilraade, og det kan jeg ikke tilraade. Det ser ud, som om alle Kommissionens Medlemmer ere enige. Ogsaa det ærede Medlem, der afbrød mig før, har under tidligere Forhandlinger paaberaabt sig, at hele Kommissionen stod enig, ja, endogsaa Madsen-Halsted har han paaberaabt sig var enig med Kommissionens øvrige Medlemmer.

Jeg vil altsaa gøre opmærksom paa, at der ikke fra Ministeriets Side foreligger noget Forslag om at nedsætte Bevillingen til Arbejdsløshedskasserne. Tværtimod, Budgettet viser jo, at der har været en stadig Stigning. Men det bliver Lovgivningsmagts Sag at tage under Overvejelse, om man skal fastsætte et bestemt Beløb, saaledes som man har haft det før, eller ikke, men der har altsaa ikke været nogen Anledning for Andragerne til at frygte for, hvad Ministeriet eller det ministerielle Parti vilde gøre i denne Henseende.

Der næst indeholder Andragendet en Opfordring til at foretage forskellige Foranstaltninger, saaledes til Gennemførelsen af offentlig Understøttelse udenfor Fattigvæsenet til faderløse Børns Opdragelse og Underhold. Dette Ønske er efterkommet af Regeringen, saa den Henvendelse var overflødig. Og hvad angaar Spørgsmaalet om Skolebespisning for trængende Børn, har man jo en Lov om dette Forhold. Og hvad Spørgsmaalet om Forholdene paa vore Opdragelsesanstalter og Børnehjem angaar, er det jo Genstand for Overvejelse i Ministeriet. Spørgsmaalet om Arbejderbeskyttelse ved Fabrikloven er Genstand for Forhandling i det andet Ting, idet Fabrikloven foreligger til Revision der. Naar der endvidere opfordres til at indføre begrænset Arbejdstid for Arbejderne, saa tør jeg ikke love de ærede Andragere, at man vil gaa i den Retning, thi Spørgsmaalet om Arbejdstid er et Spørgsmaal, som hidtil har været og sikkert ogsaa fremtidig maa være Genstand for Forhandling